

ЦѢНА НА ВѢСТНИКА ТЪ:

3 1/4 двадесетата (бѣли меджида) прѣдплатени за всѣкъ мѣсѣцъ.

Писма и дописки ще ся отпра вятъ, освободени отъ разности, до Редакціята на Българскѣ-тъ Пчела.

Стойностъ-тъ на вѣстникъ-тъ ще ся вписа у Г. Ст. Георгиева, Кассиеръ.

Единъ листъ 1/2 Цванецъ.

Редакторъ и поръчителъ: ИСПАСЪ ПОПЕСКУ.

Ролжно-Българска Печатница на Х. Д. ВАКЛИДОВА.

БЪЛГАРСКА ПЧЕЛА.

ВѢСТНИКЪ ПОЛИТИЧЕСКИ, ЛЮБОСЛОВЕНЪ И ТЪРГОВСКИ.

ИЗДАВА СЯ СЪКОИ ВТОРНИКЪ.

ПОДПИСКА-ТА СЯ ПРИМА:

Въ Браила у Г-да А. Ду-
ченска и А. Коостантнова
а по други-тъ градове у
Г-да поиматъ-тъ Настояте-
ли, кои-то отговарятъ за
вѣстника-тъ. За книжени
и обществени издѣтели по
сѣ пазни ищо
Други-тъ по 1 гр. мад-
каръ-тъ редъ.

ВАЖНО ИЗВѢСТІЕ.

Спасение-то на Българи-тъ е да не приматъ точки-тъ кои-то Фенерска-тъ патриаршія може да издаде ужъ за рѣше-ние-то на черковния-тъ Въпросъ: тѣ трѣба да протесту-ватъ единогласно и съгласно да молѣтъ Ц. Правителство да ги избави за сѣкога отъ това чуждо за тѣхъ духовенство. Другояче, онзи кей-то не ся отнесе тѣй ще има тѣжка отговорностъ прѣдъ Бога, прѣдъ народа-тъ и прѣдъ съвѣсть-тъ си.

Браила, 2 Августа 1864.

Политич. изглѣдъ.

До сега Виенска-тъ конференция дошла до едно сѣдствие кое-то ся вижда благоприятно за установление-то на миръ-тъ. Та поставила и подписала прѣдварителни-тъ точки за миръ-тъ и протокола-тъ за една армистія. Съдържа-ние-то на тѣя актове не е познато още, нъ заслужили-тъ вѣстници издаватъ по нѣкои подробности относително за това, и кои-то ще съобщимъ на читатели-тъ си.

Тѣй, единъ виенски вѣстникъ *Боча-фтерз* казва, че члена-тъ 3 отъ прѣдварителни-тъ точки за миръ-тъ съдържава формално обявление че никоя часть отъ отетжени-тъ отъ Данія земи не можатъ да ся присъединятъ отъ двѣ-тъ голѣми сили.

Въ Парижъ мисляли че това обявление чрѣзъ кое-то Пруссия ся вързва рѣшѣ-тъ не было съсѣтитъ своево-лно, нъ че западни-тъ сили спомогнали да ся даде. За да потвърдятъ това, утвъриватъ че пруско-то правителство распратило едно окръжно писмо съ на-ставления до агенти-тъ си при чужди-тъ сили, въ кое-то Пруссия утвъривала за чистота-тъ и за безинтересностъ-тъ на намѣренія-та си въ дано-германска-тъ работа. Тя обявява че начало-то кое-то направила въ боя-тъ и общо-то ѣ дѣйствиѣ въ Австрія нѣмалъ друга цѣль освѣтъ германскія-тъ интересъ и че силни-тъ срдства гудени въ дѣй-ствие отъ съюзници-тъ трѣба да осно-вожатъ Германия относително за сѣкакви нападателни намѣренія кои-то тѣя спле-тепѣя бяхъ могли да породятъ.

Единъ прусски вѣстникъ, *Газетъ де-ли кроа*, обнародва третия-тъ членъ отъ протокола-тъ за армистія-тъ. Тоя членъ отъ сѣставенъ:

„Отъ 2/21 Юлія нататкъ, ще нѣ-

наплатно прѣкратаване на боя-тъ по сухо и по море, кое-то ще ся продъл-жава до заключение-то на миръ-тъ. Въ-случай ако, противъ сѣкоя надѣжда, прѣговори-тъ за миръ по ся свършатъ до 15/3 плуцій септемврія, три-тъ сили ще сѣ отъ това врѣме, свободни да обявятъ армистія-тъ съ единъ срокъ отъ шестъ седмици.

„Събирание-то на данци-тъ, за ко-е-то не е станало, ся прѣкъсва: стоки-тъ или други нѣща кои-то сѣ ся уло-вили за военни данци и кои-то не ся продадѣтъ прѣди 3 августа, ще ся да-датъ назадъ. Нови данци на данци не ще ся заповѣдѣтъ.“

Англіески-тъ, какъ-то и французески-тъ вѣстници не сѣ никакъ благодарни отъ виенски-тъ прѣговори за миръ *Мор-нингъ Постъ* далечъ отъ да мисли че тоя актъ ще осигори европейскія-тъ миръ, обявява че първо-то му сѣд-ствие ще е да прѣнуди европейски-тъ сили да ся държатъ приготвени за вой-

Като извѣстна повинна-тъ за подпи-сване-то на прѣдварителни-тъ точки за миръ-тъ и на армистія-тъ *Виенска-тъ Газета* прилага и това че Австрія и Пруссия заслужили на Германия като о-сѣществили желаніе-то на народа-тъ и на Европа коя-то упазили отъ войнове. Тая сполука продължава тѣ, произ-лизе отъ искрено-то съгласіе на тѣя сили и отъ постоянна тѣ нѣмъ утѣреностъ какъ-то и отъ убѣждение-то кое-то трѣба да има Данія че отъ сега ще ся радва отъ откровенно-то и искрено-то прѣятелство на Германия.

Въ една нота тоя заслужилъ вѣстни-къ на австрійско-то правителство дава по точно мисль-тъ за коя-то сѣ дѣй-ствуващ голѣми-тъ германски сили. Споредъ него, Австрія и Пруссия не правили бой съ намѣреніе да прѣвзима-тъ нито за да задоволятъ суеити прѣ-тенци на народности-тъ. Най послѣ органа-тъ на австрійско-то правителство ся мѣли да утиши страхова-тъ на Гер-мания като обявява че голѣми-тъ сили ще отбѣгватъ сѣкаква причина за рас-спира съ Конфедерация-тъ и ще държ-тъ смѣтка за добръ осмислени-тъ ѣ права.

Подиръ установление-то на миръ-тъ щѣлъ да излѣзе въпроса-тъ за насѣд-ство-то на княжества-та. За това зада-ватъ мисль да гудѣтъ тѣя княжества подъ секвестро догдѣ-то ся рѣши тоя въпросъ. Споредъ това, захващаніе-то на княжества-та отъ страна на феде-рални-тъ воиски щѣло да ся прѣкрати и че Пруссия щѣла да ги захване за не-опрѣдѣлно врѣме.

Единъ прусски вѣстникъ обявява че не може да стане въпросъ за едно фе-дерално извършване въ Холщайнъ, кое-то сега ще бѣде отправено противъ Австрія и Пруссия, прѣятатели на това княжество. *Баварска-тъ Диета*, напро-

титъ, като припознава че федерално то-захващаніе нѣма причина за да бѣде-иска Холщайнъ да не ся дава на Пру-ссія, нъ да ся гуди подъ управленіе-то на Диета-тъ догдѣ-то ся настани новъ самодържецъ.

Една манифестация станала на Флен-сбургъ по случай на обявление-то на ми-ръ-тъ. Пруссія-тъ комисаритъ, баронъ Седличъ, като молитевувалъ за благо-получіе-то на княжества-та припържи-лъ имъ да ся привържатъ по тѣсно у-сѣверна-тъ сила кои-то има, повече о-тъ сѣкоя друга, естествени-тъ служба и въ сѣщо то врѣме срдства да бра-ни чрѣзъ оръжія свобода-тъ и правата на княжества-та.

На Копенхагъ, повинна-тъ за заклю-чение-то на миръ-тъ ся арѣла съ не-благодарностъ. Прѣдседателя-тъ на съ-вѣта-тъ я извѣстилъ на първа-тъ Кама-ра въ тайно засѣданіе. Споредъ единъ берлински вѣстникъ, прѣдседателя-тъ из-ложилъ положеніе-то и доказалъ неща-сѣна-тъ нужностъ за да ся прѣеме жър-тва-тъ. Обаче, министри-тъ даъ да ся надѣватъ за олекчение въ захващаніе-то на Юландія и отпусканіе-то на военни-тъ разности.

Положеніе-то на работи-тъ въ Ту-лузъ не ся улучивало. Бѣ-тъ извѣ-стилъ миръ-тъ на консул-тъ кои-то сѣ видѣли въ длѣжностъ да чакатъ по до-стовѣрни свѣдѣнія. Арапи-тъ были не-благодарни и обществени-тъ бой кой-то избухвалъ въ нѣкои мѣста причини-лъ проважланіе-то на два французески и италиески кораби. Французскія-тъ кон-сулъ обявилъ изново че Франция не по-дозволи никакво намисланіе противъ сѣ-стояніе-то на работи-тъ установено въ Тулузско-то царство, кое-то искала да удържи со сѣвакъкъ начинъ.

Единъ въпросъ кой-то ся появилъ въ Цариградъ и кой-то ся свършилъ бла-гополучно, занимаъ за малко врѣме ди-пломация-тъ. Той е въпроса-тъ за по-вини-тъ протестанти мюсюлмани и ето от-носително за това какво намисламъ въ една дописка отъ Цариградъ до единъ белгійски вѣстникъ:

„Незнамъ да ли сте чули да гово-рятъ за обръщанія въ протестанство-то кои-то ся забѣлжватъ отъ нѣколко врѣ-ме въ мюсюлманскія-тъ народъ и особито въ бюрократія-тъ и по воиска-тъ. Тѣя обръщенія, икаръ и многочислени, бѣ-хъ усдѣдени дѣла кои-то правителство-то ся правеше че не познѣва за да от-бѣга да прави съблѣзѣтъ и да дѣде на работа-тъ една важностъ отъ сѣдствія-та на коя-то може да ся бов. Най послѣ обаче, подъ растително-то влія-ніе на англіески-тъ и протестански-тъ мисіонери, много учени почете-то въ турскія-тъ дзыкъ, тѣя религіозна пропа-ганда зѣ такива размири що-то В. Пор-

та грѣбаше да доде вниманіе.

„Нови-тъ протестанти бѣхъ устано-вили проповѣди гдѣ-то Библия-тъ ся гу-ждаше въ срдниѣе съ Корана-тъ я то-ва съ една сполука коя-то правеше сѣ-кой денъ нови припърженници. Нѣкои си Сали Ефанди, богаты, бѣше станалъ началникъ на тоя движеніе и бѣше съ-ставилъ съ нѣколцина отъ най ревност-ни-тъ отъ послѣдователи-тъ си, една дружина отъ новопротестанти проповѣ-дици назначени да проповѣдѣватъ Би-блия-тъ изъ цариградски-тъ махали. Сво-бода-тъ кои-то правителство-то ся ви-ждаше да дава на тѣя пропаганда на-сърдчи тоя видъ комитетъ да иска нѣ-сто за да сѣгради една черква. Се за да не стане съблѣзѣтъ В. Порта прѣвѣла бла-госклонно тоя исканіе, нъ съ условіе нови-тъ протестанти да зѣнатъ христі-янски имена. На това отгорѣ голѣмо мър-мореніе между тѣя послѣдци-тъ кои-то обявяватъ не искатъ да си останѣтъ Турци въ народностъ-тъ а да отетѣ-натъ отъ нѣра-тъ си.

„Правителство-то, като ся боеше една по голѣма вѣротърпимостъ да не мине прѣдъ очи-тъ нѣмъ за слабостъ, заповѣ-да да ся прѣкрятъ проповѣди-тъ имъ, да секвеструватъ Библия-тъ имъ и да запрѣтъ по главни-тъ дѣлци на рѣ-чената-тъ пропаганда.

„Завчера сѣлѣга-тъ на министри-тъ ся свика извъпрѣдно за да разгѣда тоя важнѣ въпросъ. Не е само рели-гіозия-тъ въпросъ кой-то трѣба да ся запнѣтъ нъ още и общо-то спокойствіе.

„Казватъ че имало ужъ повече отъ три хиляди мюсюлмани кои-то прѣвѣли протестанство-то че число-то нѣмъ ся умножавало въ голѣмъ размѣръ.“

Отъ друга страна извѣстѣватъ че а-мериканско-то посолство и англіеско-то протестували противъ работи-тъ кои-то направилъ В. Порта. По послѣдни по-вини обаче, извѣстѣватъ че тѣя работа ся свършила добръ.

Работа-тъ е свър-шена съ Фенерската патриаршія.

Такава бѣше повинна-тъ коя-то ни съ-общи минала-тъ седмица дописка-тъ ни отъ Цариградъ. Тая повинна е важна и насърбителна въ сѣкое отношеніе.

Нъ тѣя важностъ кои-то нѣмъ тѣ, за-дава на сѣкога отъ съотечественицитѣ ни причина да ся пошѣта да ли е тѣ истинна?

Да ли е истинна? питаме и нѣй, кои-то, какъ-то и читатели-тъ ни ся нѣми-рили далечъ отъ мѣсто-то гдѣ-то ста-ватъ приключенія-та. Да ли е истинна

ще ся попитатъ и повече то отъ ония кои-то, макаръ и да сж на мѣсто-то гдѣ-то ставатъ приключенія-та, не познаватъ ещенищо, по причина на тайна-тъ коя то окръжава работи-тъ. Да ли е истина! ще ся попитатъ и ония кои-то сж свършили работа-тъ какъ-то и дописника-тъ ни кой-то е научилъ свършване-то и ни го съобщава, до толкова е извънредна и чудесна случка-тъ за коя-то ще говоримъ тука и кой-то читатели-тъ ни уже познаватъ.

Ний не можемъ да потвърдимъ или да откажемъ истинностъ-тъ на това толкова важно приключение, като до тая частъ ний имамъ по нови свѣденія относително за това. Нъ истинно или не, то трѣба да ся земе въ уважение за да ся прѣдупази народа-тъ отъ бѣдни сплетенія кои-то могатъ произлѣ отъ мѣрки-тъ кои-то то ще направи да ся зематъ, только отъ страна на фенерска-тъ патриаршія колко-то и отъ страна на прѣдставители-тъ.

Тия мѣрки ще ся отнасятъ най много за настанение-то и утвърдение то на фенерски-тъ владыци по български-тъ сѣдалища. Фенерска-тъ патриаршія ще ся труди, по сѣкакъвъ начинъ да намѣсти испѣдени-тъ и да обезпечи положение-то на ония кои-то още стоатъ. Прѣдставители-тъ, като ся направили спогожданіе съ нея, като ся подпаднали подъ условия и като сж зѣли върху си обязанности ще ся трудятъ да припоржватъ тия агенти и, като вліятелни върху народа-тъ, да го расположатъ да ги приеме.

Нъ ще сполучатъ ли единъ-тъ и другъ-тъ? Ще могатъ ли да гудятъ въ дѣйствиѣ и да направятъ да напѣдне едно дѣло кое-то е станало скрито отъ народа-тъ, за кое-то народа-тъ имѣа нито най малко-то извѣстие и на кое-то, най послѣ, не познава нито същностъ-тъ нито естество-то? Нъ даже и да ги познаваме, даже и да имаме извѣстие за онова кое-то ще правятъ прѣдставители-тъ му, най малко-то нарушение на интереси-тъ му би съборило сичко, би омищожило сѣдствія-та на сѣкаква постѣпка относително за това. Колко повече то ще ся отблъсне, кога-то ся е вършило въ тъмнина-тъ и кога-то само-то тово скръпно извършване ни дава да сме увѣрени че то е вредително за народа-тъ. Другояче, то би ся завършило на виденъ день.

Сѣкому сж познати расположения-та на народа-тъ ни и положение-то кое-то той пази отъ четири години на самъ къмъ фенерска-тъ патриаршія. Сѣкой знае, и нищо по лесно имѣа отъ да ся увѣри, въ какво отвращение иматъ съотечественници-тъ ни фенерски-тъ владыци. Е добръ! кога-то фенерска-тъ патриаршія и агенти-тъ и сж така положени въ мисль-тъ на Българи-тъ, кога-то това отвращение кое-то тия по сѣднини-тъ иматъ къмъ Фенеръ, сж показва въ разстояние на четири години только тържественно и ся вкорени; кога-то, казвами, Българи-тъ не щатъ не да видятъ между си Фенерци, нъ нито нещатъ да чуятъ за тѣхъ да ся говори, дѣйци-тъ на тайно-то спогождане могатъ ли ни каза чрѣзъ какви извънредни и вънестественни срѣдства мислятъ да обхриятъ намѣрение-то на единъ народъ отъ шестъ-сѣдмь милиона? Могатъ ли ни показа тайна-тъ на сполучване-то на тайно-то си спогождане? Тѣ като, безъ съмнѣніе сж ся обзали прѣдъ фенерска-тъ патриаршія

да й произведатъ такова сѣдствіе, не помислихъ ли за малко, колко врѣмѣ, колко трудности, колко прѣпятствія е трѣбало до гдѣ-то ся гуди народа-тъ въ едно отвратително положение къмъ Фенеръ, а ся прѣдприѣли да направятъ съвсѣмъ противно-то, и даже невъможноту? Защо-то, нека ся споразумѣмъ: по лесно ли имѣа ся види да направятъ единъ народъ да мрази ония кои-то му мислятъ зло-то, кои-то му сж правили и му правятъ зло, да не имѣа дава пари, да не глѣда безчестія-та кои-то тѣ струватъ на народностъ-тъ му, на вѣра-тъ му и на языка-тъ му, или да ги обыча, да ги приѣми по между си, да имѣа дава пари и да одобрява беззаконія-та имъ?

Нъ, вижда ся че тѣ были увѣрени за сполучване-то си въ това прѣдприѣтіе и до толко увѣрени що-то уже тѣ направили първа-тъ стѣпка.

Наистина, дописника-тъ ни ни говори и *Свѣтъника-тъ* потвърждава че Софійски-тъ Доротеѣ тръгна за епархія-тъ си. Прѣдставителско-чорбаджійски-тъ листъ, безъ да каже истински-тъ причини на тръгване-то му, залгва читателі-тъ си тѣй, що-то ся показва съ участникъ и благосклоненъ за постѣпка-тъ на Доротеѣ. Като извѣстия на съотечественници-тъ ни въ Софія тръгване-то и скорошно-то пристиганіе на пастыря-тъ имѣа, нито една дума за добро или за зло, нито единъ свѣтъ, макаръ и да е свѣтъникъ и още и народенъ!

Какво значи това мълчание, какво показва това пазение отъ страна на цариградски-тъ листъ, какво ся подразумѣва въ това искривение на едно дѣло кое-то ще произведе извънредно впечатление, ако не значи и не показва, че тоя вѣстникъ поддържа и насърдява едно прѣдприѣтіе, кое-то сж начинали покровители-тъ му? Единъ фенерски владыка, изгоненъ безчестно отъ епархія-ти-тъ си, кого-то нещатъ вече ни *варенъ* ни *печенъ*, какъ-то ся сами изразявахъ Софійци, умразенъ на стадо то си, тръгва подиръ двѣ години, за да иде изново между сѣщи-тъ тия епархіоти, между сѣщо-то това стадо, за да живѣе, за да ся храни отъ гърбъ-тъ му, и единъ публиченъ органъ, единъ *Свѣтъникъ*, единъ народенъ вѣстникъ, какъ-то обыча да ся назовава, да не каже нищо, да не каже да ли тоя изгоненъ и умразенъ владыка трѣба да ся приѣми или не!

Това, наистина, е чудно, и только чудно, що-то надмива и най обыкновенни-тъ чудеса!!!

Нъ, ако народни-тъ вѣстникъ не е изпълнилъ длъжностъ-тъ си, за сполучване-то на нѣкои задни намѣренія, еднородци-тъ ни въ Софія ще знаатъ да направятъ тѣхна-тъ. Да, тѣ, какъ-то сж знаели да го направятъ въ по малки врѣмена, ще знаатъ и днесъ още да извършатъ онова кое-то сж длъжни на народа-тъ си, на вѣра-тъ си, на отечество-то си, на градъ-тъ си. Тѣ ще знаатъ да покажатъ на други-тъ си съотечественници че е невъможно да ся повѣрватъ отъ онова кое-то направили сж только мѣнотия, сж только жертвоуважъ. Гдѣ ще остане почетъ-тъ и уважение-то кои то Софійци си направихъ между народа-тъ, ако приѣматъ фенерска-тъ кой-то имѣа ся проважда, и показатъ, съ това, че тѣ не сж съ народи-тъ, че не пазятъ народни-тъ си

характеръ, че не бранятъ народни-тъ интереси, че тѣлятъ съ крака обща-та кои-то сж общенародно зѣли: да постоянствуватъ въ прѣдприѣтіе-то си и да не приѣматъ никогѣ и по никакъвъ начинъ пастырь-то да не вѣдѣтъ Фенеръ! А потомство-то имѣа какво ще каже за такава една постѣпка? а тѣхни-тъ дѣда не ще ли кажатъ че бащи-тъ имѣа сж были недостойни? а съ вѣстъ тѣ имѣа, съ вѣстъ-тъ, тоя вѣстникъ мж читель на челоуѣчество-то, не ще ли ги бие сѣкога и непрѣстанно?...

Ако сме увѣрени за Софійци че ще изпълнятъ въ тоя случай длъжностъ-тъ си, длъжни сме да покажемъ на цариградски-тъ тайни спогодници тяжестъта на постѣпка-тъ коя-то сж направили. Наистина, чудно и трудно ни дожда да вѣрваме че тѣ до толко си сж забравили служба-тъ и пѣломощія-та кои-то имѣа отъ страна на народа-тъ.

Нъ това чудение ся смаява и даже загубва, като помислимъ че тѣ и въ другъ случай още сж сторили достоуверителни грѣшки.

Онова, кое-то днесъ направили, е было безъ съмнѣніе приготвено отъ дълго врѣмѣ, и още прѣди сѣдмь мѣсецъ, на 22 Декемврия, сѣксий отъ наши-тъ съотечественници видѣ едно отбиваніе отъ правия-тъ пътъ. Отъ само себе ся разумѣва че цалуване-то на патриарха-тъ рѣка, не е было просто цалуване нъ е крѣвало едно задно намѣрение, една задна постѣпка, едно прѣдательство за вреда на народни-тъ интереси, то е было нито по много нито по малко отъ една юдина цалувка.

Да, ний наричамъ прѣдательство това и быхъми го наричамъ по другоаче, ако ся намѣрише въ языка-тъ ни друга по силна дума; зашто-то ся касе за интереси кои-то ся святи, кои-то сж драгоценни, кои-то сж скъпи за сѣкого отъ насъ. Нъ тия интереси были маловажни за тайни-тъ спогодници, тѣ были никакви прѣдъ очі-тъ имѣа, и за това негли сж ги продали да... ли за тридѣсетъ сребърници.

Тая тѣхна постѣпка събара отъ онова-тъ едно дѣло приготвено и основано въ разстояние на четири години съ только мѣки и съ только прѣпятствія. Въ частъ-тъ кога-то народа-тъ ни пленѣ отъ надѣжди за едно благопріятно свършване на черковни-тъ въпросъ, когато чакаше нетърпеливо да му ся отдадѣтъ потѣпкани-тъ и усвоени-тъ му права, прѣдстави му ся съвсѣмъ противно-то: отчаяніе! и то отъ кого? се-отъ ония кои-то той е повѣрилъ интереси-тъ си!!

Нъ, не. Народа-тъ не ся отчайва и не трѣба да ся отчайва. Негови-тъ святи интереси си оставатъ пакъ святи, святи и драгоценни, и при сичко това и непо-времени. Той не е участвува въ продажба-тъ имѣа, за да ся подгърби заиспечение-то на сѣдствія-та кои-то тая продажба ще принесе. Той не е познавалъ тѣхни-тъ дѣйствиѣ и по сѣдствіе на това, тоя ся намира вънъ отъ онова кое-то тѣ сж правили. Сѣдствително тѣ сж извършили спогождане чисто за тѣхна смѣтка.

Компанія-тъ за памучна фабрика въ Пловдивъ.

Бъ два броя наредъ, читатели-тъ ни сж видѣли устава-тъ на компанія-та за памучна фабрика въ Пловдивъ, кого-то обнародвахъми. Като имѣа го гудихъми прѣдъ очі-тъ, тѣ навѣрно ся разумѣли че ний имамъ на сърдце това прѣдприѣтіе

какъ-то и сѣкое друго кое-то е за обща полза.

Наистина, това прѣдприѣтіе е назначено да принесе полза на народа-тъ ни. Подиръ като прибере памучни-тъ произведенія кои-то ся раждатъ въ отечество-то ни и не ги пусне да излѣзатъ по чужди страни, то ще осмѣстѣ фондове кои-то ще ся прѣобрѣщатъ пакъ се между еднородци-тъ ни. Безъ да глѣдами на печала-тъ кои-то ще произлѣзе за акціонери-тъ на това дружество, стотини работници, кои-то много пѣти странствуватъ, ще могатъ да напѣриятъ въ фабрика-тъ на това дружество работа, отъ коя-то да ся прѣплатватъ.

Осѣнитъ това, въ частъ-тъ кога-то въ-тъ, въ кого-то живѣемъ, не дава ни-каква важностъ на ветхи-тъ занаети, кога-то изисква да ся найѣстятъ съ нови нужди бѣше станало установление-то на едно подобно дружество. Тая нужностъ ся только повече осѣщае що-то съ жалостъ глѣдахъми, тая година най повече, многочисленни работници да мпнуватъ во Влашко и да дѣрятъ работа: Тия работници сж повече-то за-платѣни, кои-то имѣаи нещастіе-то да ся научатъ въ млади-тъ си години нѣкой отъ западни-тъ занаети: абаджійство, кажухарство, нпр. Е добръ! тѣ, въ невъзможностъ да ся прѣхранватъ съ подобни занаети, оставятъ семейство и отечество за да търсѣтъ другагѣ онова кое-то не намиратъ у тѣхъ си.

За това, нужно е наши-тъ съотечественници да поддържатъ прѣдприѣтіе-то на основатели-тъ на компанія-тъ за памучна фабрика въ Пловдивъ; нужно е да положатъ малко за да зематъ отъ по подиръ повече. Като направятъ това, тѣ го правятъ за сѣбе си и тѣ сѣкога ще ся ползуватъ. Никой не може отка-за че мѣста-та кои-то населявани ся изобилии и богати въ произведенія, кои то като произведенія поддържатъ малко много жители-тъ, а колко по добръ щѣхъ да живѣятъ тѣ, ако тия произведенія ся обработахъ въ само то ни отечество и ся продавахъ като рядкобѣлни стоки. Търговия-тъ ся разширява, земледѣліе-то ся усѣвършава, жители-тъ намиратъ сѣкога работа и парата пада тамъ отъ гдѣ-то е се излѣзла.

Като насърдявани, прочее, основатели-тъ на това прѣдприѣтіе, ний му пожелаемъ успѣхъ и добра печала. Ний пожелаемъ още и много такива прѣдприѣтія да ся установятъ и да ся умножатъ колко-то е възможно.

Уже, тая година, видѣхъми двѣ такива! Дружество-то *Проведение* и онова за кое-то говоримъ. Дързостъ и дѣятелностъ ся имамъи щастіе да видимъ и други.

И пакъ нѣщо за нашъ Священноначальническій въпросъ.

(Продължение отъ брой 9.)

Значи всичко това не е противно нито на канони, нито на правни църковни, а прѣдѣтелство-то на Българскаго Архіепископа съ митрополиты-тъ му было е противно на църковни-тъ канони и правни? Чудна вопетиниу фенарска отъ злоба сѣлѣта! Вопетиниу достойно и праведно е за съжалѣніе Златоустово-то святое Сѣдалище! Тамо отъ гдѣ-то Златоустъ, това велико свѣтило на Вселенная, е выкалъ про-

тиву злостъ и неправды; тамо отъ гдѣ-то онѣ възвышавалъ гласъ и е иско-ренявалъ всекакви лъжи и клеветы про-тиву истина и братска христіанска до-брожелателность; Тамо отъ гдѣ то гре-мѣлъ е онѣ противу питригы и ненави-сти; Тамо, казваме, сега явно царувать фенарска злоба и неправды, лъжи и кле-веты, питригы и ненависти, убійствен-ны заради христіанскій народъ Божій, кой-то е искупенъ съ пречиста и без-цѣнна кръвъ Христова!!!

Церковь намира да е противно на каноны и на правдини-тъ си предѣ-лательство-то на Българскаго Архіепископа съ митрополиты тѣ му въ Бълга-рскій смѣсенный свѣтъ, понеже Архі-епископътъ ще е като независимъ. Та-ка фенариото-гръчко-то събрание е из-рекло, и болестъ-та си явно си показва. Него повыше го безпокои това, що Ар-хіепископътъ ще е като независимъ, сир-фенарскія-тъ карабашъ не може непо-средственно презъ агенты-тъ си да бръ-лѣе по български епархїи. Заради това и мы казваме, чи това е противно на каноны и правдини фенарски, а не на каноны и правдини кои-то има и е у-законила Вселенска Православна Хри-стова Церковь. Но при всичко това ви-таме: гдѣ са заключава въ правдини-тъ не токмо на вселенска Церковь, но и на всекоя частна народна Церковь? От-вѣтъ на това е простъ и всекій може да разбере, чи они ся заключава въ църковны каноны. А каноны-тъ гдѣ са събрани? И на това отвѣтатъ е още попростъ и всекій може да знае, чи о-ни са събрани въ едно цѣло и събра-ніе-то нѣкъ ся казва: книга кормчїи (πύ-δελον). Е добръ. Ако е така, то не е нужно много мудрословіе, нито гръчки софизмы, нито препирни; нека да тур-ме тая книга въ среда ни, нека да я разгърнеме и нека да я разгледаме вни-мателно и безсвоекорыстно, та тогива, що ще ни каже тая книга, това и да послѣдуваме всички и въ цѣлостъ и въ частность, и съ таковы начинъ работа-та ще бѣде кончена и ще ся водвори между ни миръ и братска христіанска любовь. Обаче ако фенарска-тъ църква иска да присвоива правдини и да тура каноны вонъ отъ показанны-тъ въ кни-га кормчїи: то никогда не ще бѣде ме-жду ни миръ и она ще е заради насъ преслущникъ на Вселенска-та церковь и ще ся почита таква до тогива, до гдѣ то или ще да начне да дѣйствиува и да послѣдува по тия вселенски цър-ковны каноны, или до гдѣ-то цакъ от-ново ще ся събере единъ вселенскій соборъ отъ църковны и народны пред-ставители на всички-тъ христіански пра-вославны народности отъ всякій зем-ный шаръ, за да канониса нови църко-вны правдини заради частны-тъ църкви. Когн-то той вселенскій соборъ, като представитель на една Вселенска Хри-стова церковь ще найде за достойно и праведно да бѣде Българска народнос-тъ и духовенство-то ѣ подъ непосред-ственна власть на фенариото-гръчка-та църква и на фенарски-тъ агенты; тогн-ва токмо фенарско-то събрание може и длжно е да каже, чи Церковь намира да е противенъ на каноны и правдини-тъ ѣ Българскій смѣсенный свѣтъ по-дѣлательство на като независи-маго Архіепископа Българскаго съ ми-трополиты-тъ му, — на каноны и правди-ны, кои-то има фенарска църква надъ Българскій народъ и клиратъ му, а до-тогива оно нѣма нито право да каже

това, нито могатъ да ся вѣрвувать не-гови-тъ злобы и лъжнвы софизмы. И-това казваме съ таква достовѣрность, кой-то е основана и на църковны все-ленски узаконенїя, и на стары църков-ны обичаи, и на народны правдини, и на здраво челоуѣческо сужденіе така, що-то иначе и не може да бѣде.

Но фенариото-гръчко-то събрание мо-же да указва на правдини-тъ отъ цар-ски фирманы. — Да, и мы не отфрляме царско-то слово, и мы съ съвършенна предданность, почитлность и покор-ность сме слушали и слушаме Царска-та заповѣдь, по каква твърдость тия фирманы ще са заради фенариото-гръч-ка-та църква, когн-то тия фирманы е-придобыла она презъ лъжа, клеветы и питригы противу Българска народность? и заради това какъ ще отвѣти она на четвърто-то дѣяніе 4-го Вселенскаго събора, гдѣ-то овый свѣтъ Сѣборъ е-диогласно е казалъ: „Ни едно дѣйстви-е противу каноны не може да бѣде. Оче-чески-тъ каноны да ся пазятъ? Що ще-каже она и противъ осмо-то правило 3-го Вселенскаго Собора, гдѣ-то явно ни ся говори: „Всичко цю стане конъ отъ Синодско-то опредѣленїе. Свѣтъ великій Сѣборъ заповѣдѣва, да нѣма никаква твър-дость? Мы като казваме това, казваме го не да унижмъ Царска-та честь или Царско-то слово, не, Боже насъ съхра-ни, но напротивъ мы искаме да докаже-ме презъ това, що фенариото-гръчкото патриаршество постѣпило е първо про-тиву църковны каноны, кога-то съ ко-рыстолюбиво намѣренїе, съ лъжи и кле-веты върхъ Българе-тъ за своекорысно-то си обладанїе придобило е тия цар-ски фирманы, и второ, що оно, като с-потыкало църковны-тъ си каноны, о-безчестило е и царска-та личность, ко-га-то чрезъ таковы гнусны и предъ Бо-га и предъ челоуѣчество постѣпны е ту-рило Царство то въ измама. Послѣ това нѣма ли оно слово предъ царско-то Пра-вительство, ако токмо ся увѣрило въ-кѣ Правительство то въ фенарско-то лука-вство? Послѣ това Царско-то Правите-лство нѣма ли право да осѣди това патри-аршество на прилично-то му наказанїе и какъ преступника на църковны-тъ му каноны, и какъ лъжца царскаго и какъ противника на Царско-то доброжелате-лство камъ всички-тъ му подчиненны христіански народности предъ Царскій Хатхумаюнъ? Значи ова, извѣстно цѣ-лому свѣту, Царско слово необищанїе нѣма заради Български църковны прав-дини никаква сила противу оныя фирманы, кои-то фенариото-гръчко-то патриарше-ство презъ лъжи и питригы е придо-было отъ прежны добры и простодушны Султаны? Напротивъ, мы сме увѣрены, чи сегашный Царскій Хатхумаюнъ, като Царско слово отъ Царя на сегашный де-ветнадесятый вѣкъ нѣмъ, е по спленъ заради народны-тъ христіански прав-дини, зашто-то е изреченъ отъ Царя, кого то знаять подчиненны тѣ Му на-родности и Кой-то е познавалъ и поз-нава подчиненны-тъ си подданнцы. Мы сме увѣрены, чи Царско-то Правите-лство е прѣгледало царски-тъ записны кни-ги и е нашло, що, ако не въ лице па-триарха Търновскаго, то, по крайней-мѣрѣ, въ лице Архіепископа Охридска-го и всея Българїи са были записованы въ тия книги църковны тѣ правдини на Булгаръ-Милети не година и не двѣ, а повече отъ триста години въ Турско-то царствованїе. Слѣдовательно, като зс-тогива въ надлежащее вниманїе това, що

казаме за царскія-тъ Хатхумаюнъ, то не можеме ли каза, чи всички-тъ фир-мански правдини на фенарска-та патри-аршія ся заключава въ сега само въ не-го одного? Безъ сумнѣніе можеме, и утвърждаваме, що сега токмо единъ онѣ е правдина и фенариото гръчка и наша И не уже ли Мѣдряты ни царъ и Пра-вительство-то Му, като видѣтъ, чи пред-шественнцы-тъ нѣкъ были излѣганы отъ тая патриаршія и споредъ нейны тѣ раз-ны лъжи и лукавства Царско-то Слово мы турило подъ единъ фенарскій Кара-башъ-патрикъ и ны съсредоточило въ една урумъ-милети. не уже ли, казва-ме, Мѣдряты-тъ ны Царъ и Правительс-во-то Му, каго веке познавать тия лъжи и лукавства, нѣмать право и не могатъ споредъ Хатхумаюнско-то царско сло-во и обѣщанїе да отлѣнятъ прежднѣ фирманы, да възвратятъ и обновятъ цър-ковны-тъ правдини, да ны исгрѣгнатъ изъ изъ-подъ власть-та на фенарскій Карабашъ-патрикъ, да ны извадятъ изъ число-то на урумъ-милети и да ны уг-върдятъ своеобразнаго Булгаръ-милети священноначалика? И въ това нѣмаме никакво сумнѣніе, и даже утвърждава-ме, що той нашъ доброжелательный це-рь-Баща и Правительство-то Му не то-лко иматъ законно право и могатъ да направятъ това безъ да повредятъ цар-ско-то достоинство на предшественни-цы-тъ си, по това нѣщо иска и самото Царско Величїе и царска-та Мѣдрость за да покаже на фенариото-гръчко-то събрание, чи е прошло онова време, когн-то фенариото гръчкы тѣ са могли да лъжатъ царство-то въ вредъ на самото царство и на вѣроподданнцы-тъ му.

Но, съотечественнцы! като мѣдря-тъ и доброжелательны-тъ ни Царъ-Ба-ща и Правительство-то Му явно упоз-наха наша та вѣроподданность, и ка-то и мы сами сме увѣрени въ благос-клонность та Имъ камъ насъ; то не по-ка ли ся и отъ насъ да докажеме, чи истина сме народъ, и народъ много-по-многочисленъ отъ урумъ-милети? Да, съотечественнцы! Искя ся и длжны-сме това да го направимъ. Искя ся, и много нѣтъ мы сме вы просили и сега вы молиме да ся съвокупимъ въ едно-душіе съ българско срдце, съ българ-ски мысли и съ българско слово отъ Дунавъ рѣка до Ядра море и отъ сѣр-беки предѣлы до цариградско предвѣріе и до Тесалскій Воденъ градъ. да не-вѣдимъ изъ средъ-себе си фенарски-тъ пратенцы, всички-тъ съ единъ гласъ да на-пѣлимъ това пространство за църков-ны-тъ ни правдини, за да чуе нашъ царъ-Баща, напълно да разбере нашѣтѣ нужды и да ся увѣри, чи мы камъ не-го одного прѣблѣпуваме и само отъ Не-го, като Неговы вѣроповѣданны, чо-каме да ны увѣри въ отцовска-та си к-тъ насъ милость.

Съотечественнцы! това ся иска отъ-инетъ, и, пакъ повтаряваме, това е об-ща наша длжность, за да ни са вра-татъ по скоро и исты-тъ преждны цър-ковны правдини наши, безъ кои-то ве-стны ще са наши просбы, всеуши ще са наши модабы, всеу ще ся наричаме народъ, всеу ще ся именуваме Българе-за срамъ на наше-то потомство, какво-то невнимателни и не чувствователни на-явна-та благосклонность камъ насъ на-доброжелательны-тъ ни Царъ-Баща.

Българинъ Богомолецъ.

Кореспонденция на Бъл-гарска-та Пчела.

Провадиско, 15 Юлія.

Слава Богу! да живѣе додолѣте-нъ нашъ Всемилоушнѣйшій царъ, Държа-нѣшій С. А. Азизъ ханъ ефендимсъ! въ неговы-тъ прѣсвѣтъны дни нѣкъ ся спо-добихме да прѣблѣпуваме единъ тихъ и безмѣлвенъ животъ; всякой тыча без-гриженъ на работа-тъ си нѣма да ся свѣти отъ нищо; злодѣйцы като дру-ги години не върлвувать тѣдѣва и сичко е въ крайнѣ тишинѣ; Сядабы-тъ ни ся хубави, отлѣто тая година ще имаме доволна храна, що-то да продадемъ и за насъ да остане, та да имаме да ся прѣхранимъ, гостіе да посрѣщаме и да неспроваждаме. Лозята ни тая година не-сочятъ да ся родовити съ гроздіе като-лани, зашто-то пролетесъ май ги поу-пали слана та; нѣкъ ся нѣдѣмъ да понаберемъ насенъ като за себе си гро-здіе и да ся понанѣмъ по Български; и-и то ще ни е доста.

Само едно ни бѣрка, Г-не реднѣко на Бъл. Пчела, дѣто наши-тъ хора не-заягаты както съ стуй за ученїе-то и не си нагѣдваты училища-та. — У вся-ко село, токо речъ, имаме сега черко-ви и що-годѣ школица, нѣ училища-та нѣма: тамъ по единъ даскалетина-какъвъ да е да ся навѣрта, думатъ на-ши тѣ чорбджїи, дѣ ся намира въ не-дѣлѣхъ и празникъ да ни поотчита въ чер-кова-тъ и повече не ни трѣбва. Нѣкои отъ по-млады-тъ ся посѣбудихъ и насгу-ляватъ, малко много, за училища-та, нѣ-каково да правимъ старп-гѣ злобы, кои-то прѣчатъ на спѣхо, хѣ да нѣма у вся-ко село по единъ дѣвненскы дѣла Ду-ка и Марковченскы бае Митя Жечковъ, знаѣтъ, че тогава ще ни трѣгне сичко напѣдѣ. Обаче пакъ съ одного дѣла Дука и бае Митя нищо не става, зашто-то и тѣхъ съдѣждисахъ селскы дѣр-теца, кои ходятъ да раздумватъ хора-та, като казватъ: „схѣ; едно врѣме-като нѣмаше черквы и школи, та не-живѣхмъ по охално и тогава имаше бе-рекеть; а нынѣшъ какъ? свѣтъ-тъ стана-диаволскы и пр Азъ ходѣхъ на Свѣта-Гора, дума ни единъ Девѣнскы кака-ванѣшъ, и видѣхъ сичко; тамъ не та-пыта Агумена-тъ имате ли въ село то-си черкова и школа, ами та пита на-правилъ ли си нѣдѣ ченма и мость, и-писалъ ли си варушїи и саладаръ на-некой вѣнастиръ; менѣ да ми помогне-Г-дѣ да отидѣ още ведитѣ тамъ, дѣ-то е ходила С-та Богородица и С. Та-и съ, че тогива да умрѣ.“

Тая година ходиха на С. гора десе-тина души отъ Дѣвне, дѣто може вся-кой отъ тѣхъ да е потрошилъ по 2-3 хылиди грошовца, нѣ кога ходи дѣла Дука да си дѣре гѣрло-то и да выка-въ срѣдъ село да ся прибержѣ и да-видятъ какъ да направятъ, че школа-та ся порутила и даскалъ нѣма, всякой си подивва вратъ, заминува и не ся о-бажда баримъ да попыта кое какъ е.

Дѣвненцы были честити, дѣто ся едо-бихъ съ единъ добръ свѣдѣнникъ, о-гецъ Костадинъ, родомъ отъ село-то Елска въ Търновско. Свѣтъня му е до-стоенъ на званїе-то си и народенъ Българинъ; той живѣе въ сиромашество, нѣ кога доде рѣдъ да помогне за нѣ-

кое общо добро, отделява си от гър-
ло-то и дава, той свещеник не прѣ-
става да поткани и да подбуждава се-
лени-тъ да залагатъ за училище-то си
и да си пропавятъ дѣца-та да се у-
чатъ читно. Въ дѣвници не си знаятъ
добро-то; тѣ си не наумиватъ, кога-то
имъ попувахъ прѣзгодици си кривопе-
ски-тъ чеснари-Гръцки попове, кои-то
не можихъ да прѣхранятъ, като имъ
събирахъ кола-кола жито. Освѣтъ то-
ва, кога-то се случихъ да доде татѣкъ
мастурата-тъ имъ Мисевренский фанарио-
тинъ, за да му се поддобрятъ, обажда-
хъ му кой селеникъ е уирѣлъ и былъ
богатъ, да земе отъ сынове-тъ му пол-
вина-та отъ башни-тъ имъ имотъ, дѣ-
то е оставилъ на дѣца-та си тамъ 2 во-
ла и една кравица, да искаватъ, че
еди-кой се оженилъ и били родени. А
сега, като си отарвахъ и отъ Влади-
чинъ, не смятатъ отъ дохожда туй
добро.

Въ Провадиско върлувагъ още нѣкои
и други чеснари, и то отиѣмайки, че
нѣма отъ да си доведатъ Български
попове, а нови нѣма кои да имъ пете-
сли. Незнакъ наши-тъ българинъ въ Про-
вадіа какъ търпятъ да имъ ся лиеви че-
снари-тъ П. Павле съ карпютеки-тъ си
неодотислени гръцки и безразсѣдни бър-
борения, и да го слушатъ да поменува
въ чирква-та имъ мастера си Никифора
— Не ся е случилъ нѣкой сбудничавъ
Българинъ да го цапне въ уста-та, ко-
га-то прѣнося честни-тъ свѣти дарове,
и ся затула на сѣрѣтъ черкватта обър-
натъ камъ народа: О архименикопу
ямонъ Никифору...

Сега ся е завѣдѣлъ новъ отъ Кры-
вне пошъ Кара-Коле. Той е какъ потрѣ-
билъ да ходи отъ село въ село и да
моли да го прѣиматъ въ села-та, че-
щия да попува ефтинно-за по една кры-
на жито, и прѣчи на Български-тъ Сви-
щенници — За Българи-тъ не бывало да
запопнатъ сега а тогава чеснаръ за тирп
Мисевренски фанариотинъ чякъ ий адир-
не, дѣто го истесли целъ цѣлокупенъ
копанаринъ.

Пишѣтъ отъ Везиръ-Козлудже за
да ся съобща на *Българска-та Пче-
ла* подъ дата отъ 2-го Юлія.

..... Въ третій брой на *Българска-та
Пчела* тая година, като пречитаме въ-
стника, не надѣвно сръщнахме нѣколко
позлатени рѣдове, дѣто писва, че родо-
любивий Г-нъ Маричко Бенли благово-
лялъ да хвърля единъ милостивъ по-
гледъ и камъ наше то новоначално у-
чилище, та да ни общае всяка годишна
помощъ по 10 жълтици и единъ листъ
Българска Пчела. Повѣрвайте Г-нъ ре-
дакторе, че това ни ся стори не 10 жъл-
тици а въ десѣтъ хиляди! — Кога-то си
прочитамъ тия рѣдове, сички-тъ въ е-
динъ гласъ извикахъ и училище-то си
заглуши съ: *Да живѣе Г. М. Бенли!*
*Да живѣе и онзи, кой-то му е на-
милъ да на стори туй добро* Днешни
С. Апостоли Петаръ и Павелъ да ся
напомощъ Г-ну Мыричко Бенли! Хвала
и честъ на негово-то имя и Българско
сърдце! хиляды хиляди благодарения и
благославки нехвърчихъ отъ всяка уста
и языкъ камъ благодарителя отъ сички-тъ
присѣтѣвающии

Пасторати тѣ,
На Везиркозлудженско то училище.

Подобно благодарение трѣбва да от-
дадѣтъ на Г-на М. Бенли и други-тъ
училищни настоятели дѣто общава да
спомога всяка година по 10 Ав. жълт.
и 1 листъ Б. П. за да ся не сѣдне и
на тѣхъ Евангелско-то слово, дѣто ис-
дирилъ І. Христосъ десѣтъ прокажени,
и така единъ ся върналъ да му благо-
дари, и той былъ друговѣрецъ. Дивѣ-
довчени мо мѣждите, та не си обажа-
те и вые? Не сте ли и вые отъ дѣса-
тъ-тъ исцѣрени отъ проказа-тъ на вар-
ларство-то ви? Сбогомъ!

Тулча, 19 юлія.

Господине редакторе на *Българ-
ска-та Пчела*.

Умолявате ся да вмѣстите въ честни-тъ
Ваши листъ слѣдующе-то:

Годишни-тъ испитанія въ наше-то тукъ
Българско училище начинахъ отъ 12 Юлія въ
недѣля и се свършихъ днесъ по слѣдую-
щия-тъ начинъ:

I. Главно-то училище.

12 Юлія: Християнска наука и Българ-
скій языкъ.

13 „ Славянскій и Френскій языкъ,

14 „ Землеописаніе.

15 „ Числителница.

16 „ Всеобща Історія и Крѣпости-
саніе.

II. 17 „ *Двическо-то училище* въ сѣ-
щи-тъ казани предмети освѣтъ въ Славянскій
языкъ и Всеобща Історія, и то II-й и I-й
Разредъ, а по малки-тъ въ Писаніе, Чтеніе
и Численіе.

III. 18 „ *Взаимно-то училище* въ Чте-
ніе, Писаніе и Численіе.

А днесъ [19 сѣнцаго], като стана нароч-
но служба въ черковъ тѣ, въ кой-то се спо-
меняхъ учителъ тѣ, ученици-тъ и всички-тъ
коя-то помагатъ и подкрепяватъ учебни-тъ
заведенія, подиръ отпусъ-тъ трѣтъ сички
народъ мѣжи и Господжи съ ученици-тъ на-
редени и свѣщенници-тъ овлечени за учили-
ще то накинено и украсено твърдѣ добръ.
Гдѣ-то първо стана благодарение Богу, вто-
ро Г-нъ Добродѣтелъ каза едно слово, кое-
то имаше за предметъ, „колко е нужно да
се учятъ и бѣспитаватъ а момичета, отъ ко-
е-то зависи човѣческо-то благополучіе,“
съ основни доказателства, подиръ кое-то
се испѣ парска-та пѣснь, а трете се испи-
тахъ повторително нѣкои отъ ученици-тъ и
подиръ то се раздадохъ награди тѣ и на-
родъ-тъ, като честити на учителя тѣ рас-
прѣснъ се за да обѣда.

Число-то на ученици-тъ е 148 отъ кои-
то 67 бѣхъ превѣхонди въ усѣхъ-тъ, 39
добри, 16 сѣдни и 26 слаби.

Ние желаемъ по добри усѣхы за догоди-
нъ и братско сѣгласіе помежду ни.

Единъ отъ зрители-тъ.

Въ послѣднѣ-тъ си брой *Свѣтника-
та* показвана *Българска-та Пчела* идѣ-
тъ си кого-то отъ нѣколко врѣме до се-
га удържише и то по случай на новина-
кой-то съобщихъ че една благодарител-
на рѣка му дала 300 лири помощъ.

Въ това, цариградскія-тъ ни събратъ
намира безчестіе и униженіе толко за
бранска-тъ община колко-то и за бранл-
скія-тъ вѣстникъ и за акціонери-тъ му.
Свѣтника-та можелъ ни каза съ кой
начинъ и въ какво ся обезчестива и уни-
жава бранскія-тъ вѣстникъ като из-
вѣстява една истинна и точна новина, и
какъ бранска-тъ община и акціонери-
тъ на *Пчела-та* ставатъ участници въ
това безчестіе и въ това униженіе?

Б О Г Ъ.

О Боже, Боже!
Великий Боже!

Кой Тебе може

Да тя постиже!

Кои на сѣ слѣдѣтъ

Кога ся сѣло шѣлъ

Да видѣтъ Твой-тъ лиятъ?

Кои не сѣ немѣтъ

Кога тѣ бѣхъ шѣлъ

Съ нечистый си языкъ

Да хулихъ Тебе Творче,

О Боже ты Великий?

Великий нашъ Боже!

Велика твоя-та е Слава,

Годѣма Твоя-та Дръжава!

Да видѣ Тебе азъ не смѣхъ,

Прѣдъ Твой-то имя азъ немѣхъ

Прѣдъ твой-ти очи азъ бѣдѣхъ

Прѣдъ твой-тъ Слава азъ слѣдѣхъ

И тая планина висока

Кой-то виждахъ прѣдъ очи-ти

И тамъ една рѣка широка

Коя то пада отъ горъ-тъ

Не сѣ ли тѣ творения Твои

И тия страни-ти планини

Не си ли ты направилъ съ Слово Ты

За да познаемъ твои-ти доброты?

И тия хубава природа

Що е плова съ красоти.

Въ кой-то царствова свобода

Не си ли ѣхъ направилъ Ты?

Не видѣ ли азъ въ твой-тъ лиятъ

Не видѣ ли могущество-то ти

О Боже! Боже, какъ си Ты великъ!

Какъ сѣ велики твои-ти доброты?

Ако поченъ да ся молихъ,

То да ся молихъ азъ забравяхъ!

Поченъ да ся удивлявахъ

На Твои-тъ Силъ, красотѣ

Азъ Твой-то имя просла-
влявахъ

Прославяхъ Твои-тъ добротѣ.

Б А С И А.

Видѣхъ магаре-то обѣче ся

Въ асаянскъ кожѣ: и повѣче ся

Да плани човѣци-ти въ подѣто.

Сега съмъ азъ высокъ и прѣголъмъ,

Сега съмъ азъ сѣщій като Асаян!

Така говоряше си магаре-то

И пусти ся да тича по поле-то

Слѣдъ малко вни наши-тъ асаянъ

Овци пасѣтъ, при тѣхъ еднѣ чобанъ

На друго мѣсто тамъ сѣди чобанска

Челядь отъ сынове и дѣщери;

Като видѣхъ кожѣ-тъ асаянска

Поченъхъ да обѣгъ на едно,

Само чобанъ-тъ нащъ не ще да обѣга!

Прѣдъ него сѣдѣтъ въ аршинъ уни

И той позна асаянъ-тъ по уни-ти.

Дрѣвнѣ тогы-зи той едно дръво

Поченъ да го чеши по плещи-ти

Магаре-то бѣзъ кожѣ ся истига

И на земѣ-тъ бѣзъ животъ ся ляга.

то ся отнася за военни-тъ въпросъ и за въ-
проса-тъ на граници-тъ.

Австрія и Пруссія правили прѣговори за
да прѣложатъ на франкфортска-тъ Діета
да ся установи едно приврѣменно общо пра-
вительство за княжества-ти.

Увѣрватъ че Данія дигнала министра-тъ
си отъ Лондонъ и че не шѣла да лѣжи вече
посолство въ тоя градъ, нѣ данскія-тъ прѣ-
ставникъ при французско-то правительство
шѣлъ да бѣде и за Лондонъ.

Извѣстія отъ Парижъ казватъ че по слу-
чай на 3/15 августа, празникъ на француз-
скія-тъ Императоръ, *Монитора-та* шѣлъ да
обнародва едно писмо отъ стр на на Напо-
леона III, въ кое-то, подиръ като забѣлжа-
лъ свършване-то на бунте-тъ въ Англія, и
вършване-то на французски-тъ воиски отъ
Мексикъ той шѣлъ да извѣсти едно смѣлява-
ніе во воиска-тъ и шѣлъ да протестува и-
ново противъ сѣкоя мисль за завоєвание
или за присѣдинение.

ОБЪЯВЛЕНИЕ.

ПОДЪ ПЕЧАТЪ

ФРАНЦУЗСКО-БЪЛГАР-
СКІЯ-ТА РЪЧНИКЪ

НА

Хр. Д. Ваклидова.

Нетъ коли до сега отпечатани

Той съдържа:

1-о Сички-тъ думи на Академиче-
скія-тъ французски Рѣчникъ;

2-о Повече-то — отъ технически-тъ,
учебни-тъ, запаметни-тъ и сички-тъ по-
ви думи на науки-тъ, на книжечность-тъ,
на искусства-та и на художества-та;

3-о Произношение-то на французски-
тъ думи, кога-то тѣ ся отдаивава
отъ общи-тъ правила;

4-о Единъ краткъ исторически, ге-
ографически и баснословенъ Рѣчникъ;

5-о Съкращени-тъ думи кои-то ся
употрѣбени въ французскія-тъ языкъ;

6-о Сравнение-то на французски-тъ
мѣрки, тѣлѣзки и монети съ турски-тъ
и проч. и проч.

Тия Французско-Българска часть ще
ся състои напосоки отъ 35 печатни
листове.

За да бѣде улеснение менѣ на спо-
моществователи-тъ, Рѣчника-тъ, както
една-тъ часть тѣхъ и друга-тъ, ще ся
печата по послѣднѣ-тъ начинъ:

1-о Съкой мѣсець, и ако е възможно
съкой дѣтъ недѣли, ще излизатъ по три
печатни листове кои-то ще съставятъ
една книжка, отъ 48 страници, съкой
страница отъ дѣтъ колонии и съкой коло-
на не по доло отъ 48 реда;

2-о Споможествователи-тъ кои-то
благоизволятъ да ся напихатъ ще полу-
чаватъ съкой мѣсець по една такава
книжка;

3-о Цѣна-тъ за съкой книжка е 1
или една четвърта часть отъ въсто-
меджидіе кой-то съкой спомоществова-
тель ще заплаща само когато прѣмѣ
Книжница-тъ;

Съ първа-тъ наедно трѣва да ся прѣ-
плати и втора-тъ; Кога-то прѣмѣ вто-
ра-тъ ще прѣдплати трета-тъ и тѣ
пататакъ;

4-о Въ тая цѣна ся съдържава
разноска-тъ на испращаніе-то кое-то
ще става колко-то по скоро е възможно

Цѣна-тъ на спомощество-
ванія-та ще ся отправа:

Въ Бранла до Хр. Д. Ваклидова.

ПОСЛѣДНИ НОВИНИ.

Споредъ официални тѣ вѣстници на Австрія
и Пруссія, кои се обнародватъ прѣдварител-
ни-тъ точки за миръ между сѣверни-тъ
сили, Данія отстъпа княжества-та за полза
на двѣ-тъ германски голѣми сили за да ра-
сполога какъ-то исчатъ, Развоиски-тъ на бои-
тъ не ся платятъ на съюзници-тъ отъ кня-
жества-та. Общія тѣ дѣлѣ на монархія-тъ
ще ся сподѣли между княжества-та и Данія
стражѣрно съ народонаселение-то имъ. До-
ходи-тъ на Ютландія ще служатъ за под-
държаніа на воиска-тъ кой-то я захваща.

Данскія-тъ царъ отворилъ лично Діетата на
царство-тъ.

Споредъ нѣкои вѣстници, прѣговори-тъ за
примирение-тъ трактатъ начина на Виенна.
Първи-тъ министри на Австрія и на Пруссія
не шѣли да земѣтъ лича участіе въ тия прѣ-
говори. Пруссія-тъ министъръ шѣлъ да ся
напѣсти съ Г. де Вертера, а коитъ Рехбер-
тъ съ барона Бр. пери. Данія шѣла да сѣдѣва да
ся прѣстави чрезъ Г. де Кааде, спомогавъ отъ
сѣвѣтника-тъ Фенгера за финансови-тъ въ-
просъ и отъ колонелъ Кауфмана за сѣко кое-